

НАШИТЕ РЕЦЕПТИ

БЪДНИ ВЕЧЕР – МЕНЮ

Ястията на Бъдни вечер са постни и трябва да бъдат нечетен брой!

1. Содена питка постна с паричка
2. Пълнени чушки с боб – постни
3. Постни сърмички
4. Ошаф – компот със сушени плодове
5. Баница с тиква – тиквеник
6. Баклава с олио
7. Къпоолу
8. Ядки
9. Жито

СОДЕНА ПИТКА ПОСТНА С ПАРИЧКА

Продукти:

- 3 чаени чаши брашно
- 1 ч. лъжица сол
- 1 чаена лъжица хлебна сода
- 1 супена лъжица оцет
- 5 супени лъжици олио
- 1 чаена чаша хладка вода

Приготвяне:

Пресяваме брашното, добавяме солта, олиото.
В оцета слагаме хлебната сода да шупне. Постепенно сипваме водата. Замесваме гладко тесто и го оставяме да „почине“ 30 минути. В намаслена тава, слагаме питката оформена на голяма топка. Намачкваме, за да се дооформи в тавата и се поставя паричката. Надупчва се отгоре с вилица. Печем до розов цвят.

КОЛЕДНО МЕНЮ

Основно ястие:

Пълнена пуйка
РЕЦЕПТА ЗА ПЪЛНЕНА ПУЙКА

Продукти:

- 1 пуйка
- Дреболии от пуйката
- Кисело зеле – 1 зелка
- ориз – 1 купичка
- лук
- червен пипер
- кимшон
- черен пипер
- масло олио

Приготвяне:

Задушаваме дреболийките на пуйката в мазнината.

Добавяме лук и го запържваме до златисто. Прибавяме 1 купичка ориз и го задушаваме до кристалчета, добавяме червен пипер, кимшон, черен пипер. Объркваме сместа и добавяме вода 1:2 /1ч. ориз, 2 чаши вода/.

Пълним пуйката със сместа. Нарязваме киселото зеле на дребно, слагаме го в тавата и правим място за пуйката в средата. Преди да поставим пуйката я намазваме обилно с разтопено масло и червен пипер, които предварително са объркани на кашичка. Слагаме фолио върху тавата и печем на умерен огън – 180 °C

**ВЕСЕЛА КОЛЕДА ВИ
ПОЖЕЛАВАТ ЛИЛИ, ШАЗИ,
ВЕНИ И МИМИ!!!!
ДА ВИ Е СЛАДКО!!!**

ДЕТСКА ГРАДИНА "РАЛИЦА", общ. "Родопи", с. Белащица

Год. I, брой 2, декември 2021

"АЮБОВ, ПРУДЪ, ПОСПОЯНСВО" Пенчо Семов

ДА ПРЕВЪРНЕШ БОЛКАТА В ДОБРОДЕТЕЛ

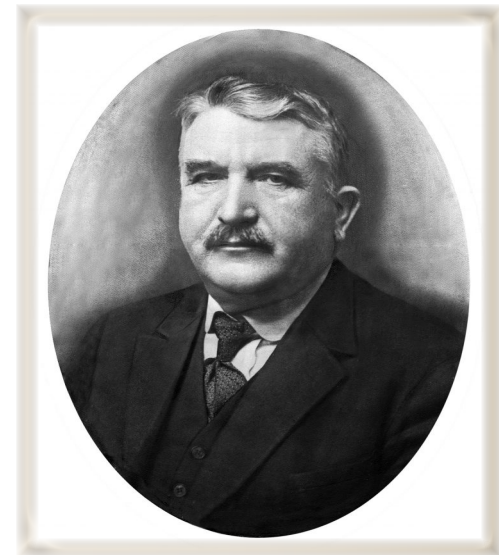
НАЧАЛОТО:

В далечната 1873 г. в село Цвятковци, Тутраканско се ражда първородният син на Иван и Бона Семови - Пенчо. Той не учи дълго и още незавършил пети клас се включва в търговията с платове и занаятчийски изделия на баща си. На по – късен етап се мести в Габрово. По това време градът е процъфтяващ с множество фабрики и възможности за развиване на бизнес начинания. И така животът на Пенчо започва да се нарежда.

ЗАГУБАТА – ДА ПРЕВЪРНЕШ БОЛКАТА В ДОБРОДЕТЕЛ!

Той се жени за Аница Гъдева, от която има две деца. Но за съжаление, още двадесет и няколко годишен Пенчо Семов понася един от най-големите удари в живота си. Съпругата му и двете му деца, които са едва на 3 и 4 години умират от туберкулоза. След тежката загуба, започва възходът му като индустриалец и каузата му на спомоществател. Габровският предприемач става един от водещите индустриалци в страната. Той е акционер в над 26 дружества

и предприятия в България и създава над 10 хиляди работни места. Скоро среща и втората си съпруга – Радка Патева, която остава негова спътница в живота в продължение на повече от 40 години. През 1917 г. Семов става ръководител на голямата вълненотекстилна фабрика „Успех“ в Габрово, която носи значителни доходи на своя собственик. Освен нея Пенчо притежава и памукотекстилната фабрика „Принц Кирил“. През 1933 г. става акционер в Българското търговско параходно дружество във Варна. Семов строи първите в България тенис кортове и зимни пързалки.

Автори на статии: Екип първа, втора, трета и четвърта група

Технически редактор: Л. Пецанова - учител Четвърта група ДГ "Ралица"

Подготовка за печат: Л. Пецанова

ПАТРИОТЪТ:

Освен успешен предприемач, Пенчо Семов е и отдаден патриот. Когато България излиза губеща от Първата световна война (1914-1918) и претърпява втората си национална катастрофа, патриотът дарява 300 000 златни лева на католически свещеници, които да лобират в полза на България по време на преговорите след края на Голямата война. Благодарение на неговата намеса репарациите, които трябва да заплати страната ни са намалени с над 9 млрд. франка, а границата е изместена и включва в себе си Южна България, територия, от която е щяла да бъде лишена. Въпреки добрите намерения и изплатените финансови средства, българското лоби не постига повече от това и Ньойският договор (1919 г.) носи тежки териториални загуби за страната ни. България губи своя излаз на Бяло море, а Западните покрайнини и Македония са приобщени към Кралството на сърби, хървати и словенци.

Макар и да страни от политиката, Семов винаги е предлагал гостоприемството си по различни държавни поводи. Той посреща в дома си на свои разноски всички чуждестранни делегации, които посещават Габрово и дори в къщата му е отсядал английският легион.

ДЕВИЗЪТ – „ЛЮБОВ, ТРУД, ПОСТОЯНСТВО“:

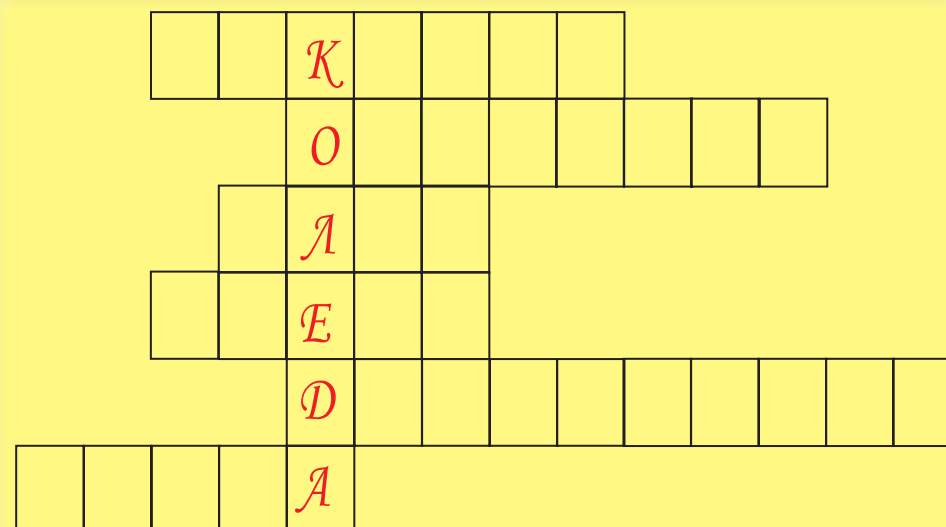
Освен с любовта си към родината, Пенчо Семов е известен с голямото

си сърце. За него богатството не е самоцел, а той използва състоянието си, за да го дарява там, където е най-необходимо. Разгръща благотворителната си дейност като най-значимите му са в сферата на образованието, медицината и социалното подпомагане. В средата на 30-те години на XX в. той подпомага Аграрния факултет към Софийския университет, също така дарява над 2 млн. лв. за българските църкви и манастири и финансира училища, библиотеки, санаториуми и болници. През 1943 г. Пенчо Семов създава фондация на свое име, към която прехвърля и част от имуществото си и прави първото си завещание. До края на живота му, личните му дарения възлизат на над 50 млн. лева, а благотворителните му инициативи направени чрез фондацията му – на над 200 млн. лева. Семов дарява средства за построяването и дълги години поддържа първия в България приют за бездомни, които отваря врати в София. Наричат го и „благотворителят на трапезариите“, защото отпуска средства за столови за бедни ученици в Казанлък, Габрово и Варна. Макар да е един от най-богатите мъже в България за повечето си съграждани г-н Семов е просто „бай Пенчо“. Той е обичан и уважаван от работниците си, наричат го „голям човек“, защото е полагал изключителни грижи за всичките си подчинени. Семов строи към предприятията си трапезарии и бани, осигурява на служителите си фабричен лекар и инвалидни пенсии и освен всичко останало подпомага материално образованието както на работниците си, така и на техните деца. През целия си живот следва своя девиз, изписан върху

К Р Ъ С Т О С Л О В И Ц А

1. Десерт сиропиран, който се прави винаги на Коледа
2. Какво казват мама и татко на децата
3. Коледно дърво
4. Кой прави меда
5. Старец Белобрад на всекиго познат
6. С какво се спускаме по снега

Празниците през Декември 2021г.

ДАТИРАНЕ	НАИМЕНОВАНИЕ НА ПРАЗНИКА	ТЪЛКУВАНЕ
6 ДЕКЕМВРИ 	„НИКУЛДЕН“	Никулден е един от най-важните празници. Посветен е на свети Николай Мирликийски, който се почита като избавител на пленниците и покровител на моряците, пътешествениците, търговците и bankerите. В традицията на празничната маса се сервират рибни ястия, най-често – пълен шаран с орехи.
20 ДЕКЕМВРИ 	„ИГНАЖДЕН“	Обикновено с Игнажден започват коледните празници. В Източна България на този ден е първата коледна вечеря. Трапезата е изцяло постна. Празникът се свързва със зимното слънцестоене и се смята за началото на новата година. Нарича се още Млада година, Нов ден, Млад месец, Полаз или Полазоден.
24 ДЕКЕМВРИ 	„БЪДНИ ВЕЧЕР“	Бъдни вечер се нарича денят преди Рождество Христово. От православна гледна точка няма никакво значение или друго изискване, освен ястията на трапезата да са постни, тъй като е последният ден от Рождественския пост. На този ден християните се подготвят духовно: чрез пост, изповед и молитва да приемат Светото Причастие и така достойно да посрещнат Христовото Рождество.
25 ДЕКЕМВРИ 	„РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО“	Рождество Христово, също Коледа, Божик или Божич , е един от най-големите християнски празници. На него християните честват раждането на Сина Божий – Исус Христос. Според Евангелието от Лука това станало в град Витлеем, провинция Юдея.

стените на „Старопиталището“ – „Любов, труд и постоянство“. Трите думи, които са ключът към успеха му и които му помагат да натрупа солидният си капитал. Описват го като гостоприемник, сърдечен и земен човек, който обича да прекарва времето си като храни рибите в езерото в двора на вилата си. Неговият съгражданин и бивш министър-председател на България – Тодор Бурмов казва за него че е преуспял, защото „имаше освен ум, търпение, воля и упоритост, още смелост и дързост, прозорливост и ударна мощ“.

БЪЛГАРСКИЯТ РОКФЕЛЕР:

Въпреки значителните си капиталови той не напуска Габрово и подпомага града във всяко едно отношение. Семов финансира Априловската гимназия в Габрово, основава стопанско училище в града и изгражда школо в родното си село – Цвятковци. Преобразява местното казино „Бузлуджа“ в дом на женското дружество „Майчина грижа“, в което се помещава и киното в града. Вилата, която построява и която е един от рушащите се архитектурни паметници в наши дни е с над 200 дка парк и езеро, които са били свободно отворени за жителите на града. Пенчо подпомага и девическото образование в града.

Журналистите го обичат заради усилената му благотворителна дейност и отношение към работниците. Те го сравняват с бизнесмени като Форд и Рокфелер. Отношението му към живота е най-добре предадено от самия него: „Аз се явих беден и цял живот творих – моето дело е на

лице. Бях учител, без да съм педагог, богат съм, без да съм егоист. Социален съм без да бъда социалист. Работих вдъхновено без да бях поет.“

Верен на думите си, Семов се труди неуморно до последния си дъх през 1945 г. Той пише две свои завещания, като сетните му желания говорят за това какъв човек е бил и каква е била визията му. Съгласно последното му желание, неговото имущество трябва да отиде в полза на българския народ. „Параходът“ трябва да стане девическо училище, за деца на негови работници, които да учат там от пети до осми клас. Семейната му лятна четириетажна вила, заедно с огромния парк и езеро към нея щяла да е „Старопиталище“ – дом за бивши възрастни работници от фабриките му, както и за журналисти и писатели. Своя чифлик и лозето си във Варна дава на българските журналисти. С останалите средства се предвижда създаването на санаториуми, старопиталища, училища и частни дарения в парични средства.

ЗАБРАВАТА:

Всичко щеше да бъде чудесно, ако краят на земния му път не съвпаднаше с големите промени в управлението на България. Заветните думи на Семов остават само на хартия и желанията му не са зачетени. Новата власт слага ръка върху предприятията, имуществото, фонда и средствата му, събирани през целия му живот. Съпругата му Радка е изгонена от дома им, а във вилата е обусловено

инфекциозното отделение на местната болница. Въпреки това през годините макар и частично някои от идеите на Семов се сбъдват. Сградата на „Параходът“ днес е болница за борба с белодробни болести и носи неговото име. Чифликът във Варна става почивна станция „Журналист“. За съжаление, прекрасната вила сред гората тъне в забравата и разруха, а езерото ѝ, в което са плували лодки е само далечен спомен. От селото до града, от дюкяна до фабриката, от личната трагедия до широката благотворителна дейност, животът на Пенчо Семов е вдъхновение за поколенията. Макар в днешно време да не е сред най-разпознаваемите лица от родната ни история, едно време хората са говорили за „бай Пенчо“ и са знаели, че ако имат нужда могат да се обърнат към него. Въпреки че не успява да сбъдне мечтата си докрай, Пенчо Семов се нарежда сред големите дарители от епохата си и делото му е видимо и днес, когато човек се разхожда из Габрово и види красивата сграда на „Майчина грижа“ или палубата на „Парахода“.

ЗАВЕТЪТ НА ГОЛЕМИЯТ ЧОВЕК С ГОЛЯМОТО СЪРЦЕ:

„Аз се явих беден и цял живот творих, борих се и победих. Моето дело е налице. Аз бях учител, без да бях педагог. Богат съм, без да съм егоист. Аз съм социален, без да съм социалист. Работих вдъхновено, без да бях поет“

ВЪЗРАЖДАНЕТО - „КАКВОТО ПОСЕЕШ, ТОВА ЩЕ ПОЖЪНЕШ“

Когато четеш за този велик човек, очите ти се просълзяват, дъхът ти спира, а в гърдите ти става леко сякаш летиш. Този полет е полетът на родолюбивата гордост, че си българин, че България макар и малка има своето величествено място в света на благородството и милосърдието.

Ние екипът на ДГ „Ралица“ повлияни от личността на този велик български благодетел – Пенчо Семов и вдъхновени от неговия девиз „Любов, Труд, Постоянство“ възнамеряваме да посеем в душите на децата семето на благородството и милосърдието за доброто на България.

„ДОБРОТО СТАВА ПОВЕЧЕ САМО, КОГАТО ГО ДЕЛИШ“

„Човек е богат със своята цел, богат е със своя собствен дял, но не с това, което е взел, богат е с това, което е Дал!“

Няма по - добър паметник от този, да направиш добро на хората. Днес, когато има остър дефицит на хуманни ценности дарителството реабилитира човешката и добротата. В основата му стоят солидарността, съпричастието и чувството за принадлежност към определена общност. Човек съпреживявайки трудностите, опитвайки да бъде в помощ на другите става съпричастен към обществото, на което принадлежи. Прекрасен пример за стореното добро е дарителството. В нашето съвремие има различни начини за проява на родолюбие и патриотизъм, но може би дарителството е едно от най-благородните доказателства за тях. Всеки по свои собствени критерии

възприема дарителството като доброволен акт, чрез който да оставиш следа. За дарителството трябва да се говори, да се награждава, да се разказва. Пример за такъв хуманен акт е проявената благотворителност от нашите спомоществователи – хората с големи сърца изпълнени с любов към децата.

„Да направи човек добро е нещо естествено. То е естеството на самото сърце. Да направи човек добро означава да осъществи смисъла си. Граждански отговорно е да търсим своите начини за подкрепа към другите. Доброто се прави тайно, скришно със смирение, без развято знаме. Казано е: „Лявата ти ръка да не знае що върши дясната“

Чест и почитания дължим към тези, които ни удостоиха с внимание, време и огромната си любов и щедрост!

г – н Светозар Пейков
г- н Айкан Канберов
Фирма „ДАК – 22 ЕООД“ – Пловдив, г – н Делян Костов
Семейство Елена и Георги Хунджев
Фирма „Астрал инженеринг“- гр. Пловдив, г – н Дичо Щилянков
Църковно настоятелство при Православен храм „Свети Свети Козма и Дамян“, с. Белащица
Кметство с. Белащица
Фирма „АТАРО КЛИМА“ – гр. Пловдив, г-н Христо Рогачев
г-н Георги Чипилев - иконописец
г-н Ангел Каравланов – скулптор
Обществен съвет в лицето на г-жа Здравка Бонева
г-жа Величка Стоичкова – Пенсионерски клуб, с. Белащица
г-жа Мария Любецка

г-жа Мария Статева
г-жа Христина Трифонова
г-н Валентин Георгиев
г-жа Мария Рапонджиева
г-жа Нели Веселинова
г-жа Елена Пешева
родителските активи от всички групи анонимни дарители

ТВОЯТ ИЗБОР

Душата своя, от мисъл лоша пази!

Към човека без помощ, ръка протегни!

Намирай в нищото, смисъл неземен!

Пътят към успеха, не е да си безделен.

Добрият човек винаги прощава.

След себе си, знак светъл той оставя.

Добрият човек , жертва е на своята доброта,но какво да се прави... туй е неговата съдба!

Разбира се, не го отчайва това ,радост ще намери и в най-дребните неща.

Добрият човек от сърце се смее,

да носи щастие на другите умее.

Затова, на всеки миг усмивката пази!

И в труден момент себе си бъди!

Бог, добрия човек винаги ще пази,не ще позволи на някой да го сгази.

Дари духа си с истина и вяра!

Добрата дума, железни врати отваря!

Божидара Димитрова - учител трета група ДГ „Ралица“